

любовь и безгранична прѣданность къмъ Него, отъ незадоволството Му не останѣ никаква слѣда.

Не се изискваше, обаче, да бѣде човѣкъ особенъ психологъ, за да забѣлѣжи, че въ тази масса офицери и войници, дълбоко прѣдадени на Господаря си, Който не само че не имъ се сѣрдѣше, защото ги намѣри непригответени, но ги гледаше съ радостъ и бащинска любовъ, имаше нѣкои лица, които добродушния Князь незабѣлѣзваше или по-словичната Му благодѣло караше да не иска да се взира.

Тия лица бѣхъ: самия командующий полка майоръ Стояновъ, капитанъ Вазовъ, който подъ единъ благовиденъ прѣдлогъ бѣ дошелъ прѣди нѣколко дни въ Кюстендилъ, капитанъ Мусиновъ и капитанъ Т. Въ послѣдния може да съмъ се лѣгалъ още.

На 20-й Юлий сутринята кюстендилскитѣ граждани и гражданки, облѣчени въ празничната си прѣмена, безъ да дочакатъ свършека на черковното богослужение, почнахъ да идватъ къмъ лагера и прѣди още да пристигне Негово Височество (парада бѣ назначенъ въ 9 часа) полето бѣ прѣпълнено съ народъ отъ всичкитѣ възрасти; тамъ бѣха старцитѣ и пеленачетата въ рѣцѣтъ на майкитѣ си, мжжѣтъ съ женитѣ си, тамъ бѣхъ момцитѣ, булкитѣ, момитѣ, съ една дума гражданитѣ бѣхъ напуснѣли градътъ си съвършенно; множество селяни и селянки отъ околнитѣ села, бѣхъ надошли, за да видѣтъ необикновенното праздненство и да допълнятъ картината. Близкото присѣствие на царственната личностъ, придаваше на праздненството величавъ образъ и проявяванието И се очакваше съ нетѣрпение отъ грамадното множество граждани и селени.